

ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟ ΠΡΟ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ
ΑΛΛΗΛΟΥΪΑ

Ἦχος λ̣ ρ̣̣̣̣

χ̣̣̣̣ **Α** λ λη λου ι α αλ λη λου ι α

α αλ λη η λου ι α (δὶς) Γ

Στίχος Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Α λ λη λου ι α αλ λη λου ι α α

αλ λη η λου ι α Γ

Στίχος Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Α λ λη λου ι α αλ λη λου ι α α

αλ λη η λου ου ι α α α α Γ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος λ̣ ρ̣

π.Κ.Παπαγιάννη

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως παν τα οι
 κο νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων
 μο νε δη μι ουρ γε α να παυ σον Κυ ρι ε
 τας ψυ χας τω ων δου λων σου εν σοι γαρ την
 ελ πι δα α νε θεν το τω ποι η τη και
 πλα στη και Θε ε ω η μων

Δόξα Πατρί...

Ε ν σοι γαρ την ελ πι δα α νε θεν
 το τω ποι η τη και πλα στη και Θε ε ω η
 μων

Καὶ νῦν...

Ε και τει χος και λι με να ε χο μεν και

 πρε σβυν ευ προσ δε κτον προς ον ε τε κες Θε

 ον Θε ο το ο κε α νυμ φευ τε των πι στων η

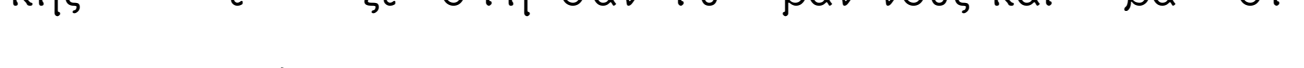
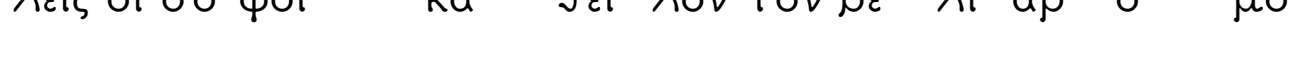
 σω τη ρι ι α α α α

Μετά α' Σπυχολογίαν, Καθίσματα Μαρτυρικά

Ἦχος λπ Δι χ

π.Κ.Παπαγιάννη

Ἄγγελικαὶ δυνάμεις

α θλη τι και εν στα α α σεις ε πι ι τω

 σκαμ μα τι τυ ραν νι και αι κι σεις ε πι

 τους Μαρ τυ ρας και ι σταν το χο ροι των α

 σω μα των βρα βει α κα τε χον τες της νι

 κης ε ζε στη σαν τυ ραν νους και βα σι

 λεις οι σο φοι κα θει λον τον βε λι αρ ο μο

 λο γι α Χρι στου ο ε νι σχυ σας αυ τους

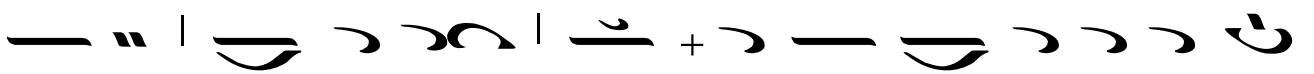

Κυ υ ρι ε δο ζα α σοι οι

Στίχος: Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητὸς ὁ Θεός.

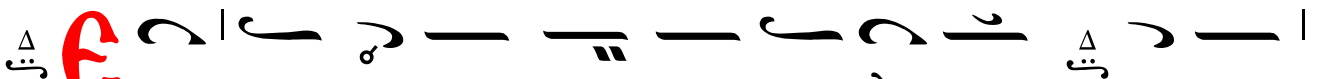

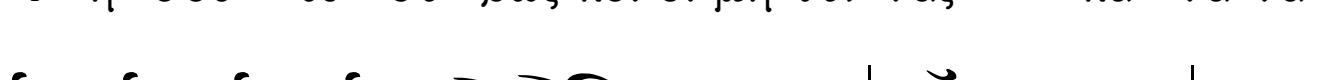

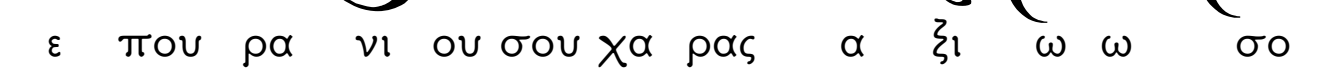
Ἐ
Α θλη τι κον α γω να υ πο μει ναν τες
 οι α γι οι και τα βρα βει α της νι κης πα
 ρα σου ου ου κο μι σα με νοι και τηρ γη σαν
 τας ε πι νοι ας των πα α ρα νο ο ο μων
 ε δε ζαν το στε φα νους της α α φθαρ σι ας
 δι αυ των ο Θε ος δω ρη σαι η μιν το με
 γα ε λε ε ο ος

Στίχος: Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάσωμεν πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

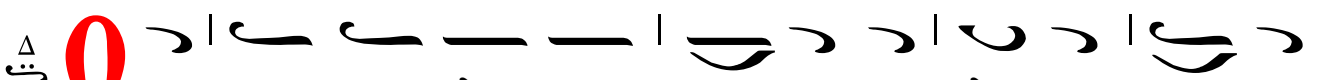
Ἐ
Τ ων Α γι ων σου η μνη μη Κυ ρι ε
 α νε δει χθη ως πα ρα δει σος ο εν Ε δεμ εν

 αυ τη γαρ α γαλ λε ται πα σα α η κτι σις και

 πα α ρα σχου η μιν τη αυ των πα α ρα κλη

 σει ει ρη νην και το με γα ε λε ε ο ος

Δόξα Πατρί... Νεκρώσιμον

Εν ταις σκη ναι αις των εκ λε κτων και εν

 χω ρα των ζω ω ω νων των ους προ σε λα βου

 Ι η σου ευ σε βως κοι οι μη θεν τας κα τα τα

 ζον ως ευ δι αλ λα κτος Θε ος και εμ

 πλη σον του α νε σπε ρου σου φω τος και της

 ε που ρα νι ου σου χα ρας α ζι ω ω σο

 ον

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Οτην ευ λο γη με νην κα λε σας σου ου

Μη τε ρα ηλ θες ε πι το πα θος ε κου σι α
 βου λη λαμ ψας εν τω σταυ ρω α να ζη τη σαι
 θε λων τον Α δαμ λε γων τοι οις Αγ γε λοις
 συγ χα ρη τε ε μοι ο τι ευ ρε θη η α πο
 λο με νη δραχ μη ο παν τα σο φως οι κο νο
 μη σας δο ξα α σοι οι

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν

Εὐλογητάρια ᾠχος πλ. α'

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἁγίων ὁ χορὸς, εὔρε πηγὴν τῆς ζωῆς καὶ θύραν παραδείσου· εὔρω κἀγώ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας· τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγώ εἰμι· ἀνακάλεσαί με, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὸν ἄμνόν τοῦ Θεοῦ κηρῦζαντες καὶ σφαγιασθέντες ὥσπερ ἄρνες καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω, ἅγιοι, καὶ αἰδίων μετατεθέντες, τοῦτον ἐκτενῶς, μάρτυρες, αἰτήσασθε ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρίσασθαι.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν βαδίσαντες τεθλιμμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ· οἱ τὸν σταυρὸν ὡς ζυγὸν ἀράμενοι καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, δεῦτε ἀπολάβετε ἃ ἠτοίμασα

ὑμῖν βραβεῖα καὶ στέφη τὰ οὐράνια.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εἰκόν εἶμι τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω
 πταισμάτων· οἰκτείρησον τὸ σὸν πλάσμα, Δέσποτα καὶ
 καθάρισον σῆ εὐσπλαγχνία καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα
 παράσχου μοι, παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.
Ὁ πάλαι μὲν, ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου θεία
 τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με ἐπιστρέψας εἰς
 γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ
 ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

στιχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαζόν με τὰ δικαιώματά σου.
Ἀνάπαυσον, ὁ Θεός, τοὺς δούλους σου καὶ κατάταξον
 αὐτοὺς ἐν παραδείσῳ, ὅπου χοροὶ τῶν ἁγίων, Κύριε, καὶ οἱ
 δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς φωστῆρες· τοὺς κεκοιμημένους
 δούλους σου ἀνάπαυσον, παρορῶν αὐτῶν πάντα τὰ
 ἐγκλήματα.

Δόξα... Τριαδικὸν

Τὸ τριλαμπές τῆς μιᾶς Θεότητος, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν
 βοῶντες· Ἄγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος, ὁ συνάναρχος Υἱὸς καὶ
 τὸ θεῖον Πνεῦμα· φώτισον ἡμᾶς πίστει σοι λατρεύοντας καὶ
 τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρπασον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαῖρε σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα εἰς πάντων σωτηρίαν, δι'
 ἧς γένος τῶν ἀνθρώπων εὐρατο τὴν σωτηρίαν· διὰ σοῦ
 εὐροίμεν παράδεισον, Θεοτόκε ἀγνή εὐλογημένη.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (Υ')

μα α ας

κ
ä

‘Ο Ν’ ψαλμός (χῦμα)

- * Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
- * Ἐπὶ πλείον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.
- * Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.
- * Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
- * Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
- * Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
- * Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
- * Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
- * Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- * Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
- * Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ’ ἐμοῦ.
- * Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.
- * Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι.
- * Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας

μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

* Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

* Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

* Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

* Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ·

* Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·

* Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ὁ Κανὼν τοῦ Πεντηκοσταρίου

Ἦχος λ̄ Βου

ᾠδὴ Α΄ ὁ Εἰρμὸς

Ω ς εν η πει ρω πε ζευ σας ο Ι σρα
 ηλ εν α βυσ σω ι χνε σι τον δι ω κτην Φα ρα
 ω κα θο ρων πον του με νον Θε ω ε πι νι
 κι ον ω δην ε βο α α σω ω με εν

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ψυχῶν πασῶν ὁ Δεσπότης καὶ ποιητής, καὶ κριτής καὶ Κύριος, οὐ̅περ πάντων τῶν ἐν γῆ, ἐν χειρὶ τὰ πέρατα,

αὐτός, οὓς μετέστησας πιστοὺς ἐν σοὶ ἀνάπαυσον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ἐπὲρ παντὸς κοιμηθέντων γένους βροτῶν, ἡλικίας Δέσποτα, ἀζιώματος ὁμοῦ, καὶ μεγέθους, ἅπαντες θερμῶς, δυσωποῦμεν, ὅπως σῶσης οὓς μετέστησας.

Δόξα Πατρί...

Χειρὶ ἀχράντῳ σου Λόγε ὁ ἀπὸ γῆς, πλαστοουργήσας μόνος με, καὶ ψυχώσας ὡς Θεός, ζωηρᾶ ἐμπνεύσει σου, αὐτός, οὓς ἐντεῦθεν προσελάβου σῶσον εὐσπλαγχνε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἄγνη Παρθένε τοῦ κόσμου καταφυγή, καὶ στερρὰ ὑπέρμαχε, ἰκεσίαις σου θερμαῖς, ὑπὲρ πάντων πρέσβευε τῶν σέ, κεκτημένων ἐν ἀνάγκαις τείχος ἄρρηκτον.

ᾠδὴ Γ' ὁ Εἰρμός

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ἰσχυὶ δόξης θεϊκῆς, ὃ τῆς γῆς ἐξ ἐσχάτων, ὡς νεφέλαις ἀνάγων, τῶν πιστῶν πρὸς σὲ ψυχάς, οὓς ἐκ περάτων Χριστέ, προσελάβου δούλους σου ἀνάπαυσον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Σὺ μόνος εἶ ὁ καθιστῶν, βασιλεῖς καὶ δυνάστας, καὶ κριτὰς σὺν τοπάρχαις· ὅθεν πάντων ὡς Θεός, αὐτὸς ἐν κρίσει τῇ σῆ, ῥύσαι τούτους Σῶτερ τῆς κολάσεως.

Δόξα Πατρί..

Ἀπάσης γῆς ὁ ποιητής, σὺν πρεσβύταις παρθένοις, καὶ σὺν νέοις ἐφήβοις, οὓς προσελάβου Χριστέ, τῆς αἰωνίου χαρᾶς, καὶ τρυφῆς σου τούτους καταζήωσον.

Καὶ νῦν.. Θεοτοκίον

Ἐλπίς τοῦ κόσμου κραταιά, Δέσποινα Θεοτόκε, μὴ ἀπώση τοὺς πόθῳ, σοὶ προστρέχοντας αἰεὶ, ἀλλ' ἰκεσίαις ταῖς σαῖς, πάσης ῥύσαι ζάλης τοὺς τιμῶντάς σε.

Ὁ Εἰρμὸς

 Οὐκ ἐστὶν Ἄγιος ὡς σὺ Κυριε
 ο Θεος μου ο υ ψωσας το κε ρας των πι
 στων σου α γα θε και στε ρε ω σας η μας εν τη
 πε τρα της ο μο λο γι ας σου ου ου

Μεσώδιο Κάθισμα
 ᾠχος πλ. δ'
 Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ὁ τὰ πάντα ποιήσας νεύματι σῶ, τοὺς ἐν πίστει
 θανέντας Χριστιανούς, πατέρας προπάτορας,
 πάππους δὲ καὶ προπάππους τε, ἀδελφούς καὶ
 φίλους, πλουσίους καὶ πένητας, βασιλεῖς καὶ
 ἄρχοντας, ὁμοῦ καὶ μονάζοντας, ὅπου τῶν Δικαίων
 καὶ Ἁγίων σου πλήθη, ἀπάντων ἢ οἴκησις,
 δυσωποῦμεν ἀνάπαυσον, ὡς Θεὸς εὐδιάλλακτος,
 Δέσποτα Χριστέ Βασιλεῦ, τῶν πταισμάτων ἄφεοιν
 παρέχων αὐτοῖς, ὧν ἐξήμαρτον πάντες οἱ δούλοί σου.

Θεοτοκίον

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ Χήρα ἐκείνη δύο
 λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν
 χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὥφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια,
 πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεὶ με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ
 μέσης, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων
 με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι,
 πρεσβεύουσα Χριστῶ τῶ Θεῶ, τῶν πταισμάτων
 ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δούλός σου.

ᾠδὴ ΣΤ' ὁ Εἰρμὸς

Του βι ου την θα λασ σαν υ ψου με
 νην κα θο ρων των πει ρα σμων τω κλυ δω νι τω
 ευ δι ω λι με νι σου προσ δρα μων βο

 ω σοι α να γα γε εκ φθο ρας την ζω ην μου πο

 λυ ε λε ε ε ε

Κοντάκιον

Τοὺς μεταστάντας ἀφ' ἡμῶν ἐκ τῶν προσκαίρων, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν κατασκήνωσον, καὶ μετὰ Δικαίων ἀνάπαυσον, Σῶτερ ἀθάνατε· εἰ γὰρ ὡς ἄνθρωποι ἡμαρτον ἐπὶ γῆς, ἀλλὰ σὺ ὡς ἀναμάρτητος Κύριος, ἄφες αὐτοῖς τὰ ἐκούσια πταίσματα, καὶ τὰ ἀκούσια, μεσιτευούσης τῆς τεκούσης σὲ Θεοτόκου, ἵνα συμφώνως βοήσωμεν ὑπὲρ αὐτῶν, Ἀλληλούϊα.

Ὁ Οἶκος

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση, ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ὡδὴν τό, Ἀλληλούϊα.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

ἐκ τοῦ Μηναιίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ

Πεντηκοσταρίου

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνεῖαν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, οἱ θειότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν.

Τὰς τῶν προαναπαυσαμένων ψυχὰς κατάταξον,
 Δέσποτα Χριστέ, ἐν ταῖς τῶν Δικαίων σου σκηναῖς,
 καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος ἀθάνατος, Ἀμήν.

Ὦδὴ Η' ὁ Εἰρμός

Ἦχος λ' Βου

 Αἰ νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου μεν

 τον Κυ ρι ον

 κ στη θι φριτ των ου ρα νε και σα λευ θη

 τω σαν τα θε με λι α της γης ι δου ου

 γαρ εν νε κροισ λο γι ζε ται ο εν υ ψι στοις οι

 κων και τα φω σμι κρω ξε νο ο δο χει ται

 ον παι δες ευ λο γει τε ι ε ρεις α α νυ μνει τε

 λα ο ος υ περ υ ψου ου τε εις παν τας

 τους αι ω να α ας

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ

Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

 και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι τω

 Θε ω τω Σω τη ρι μου

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και

 εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τωστων Σε ρα φειμ την

 α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την

 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

 με εν

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει

 νω σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α

 πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα σαι αι γε

 νε αι

Την τιμιωτεραν των Χερουβειμ και

ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την

αδιαφορωσ Θεον Λογον τεκουσαν την

οντως Θεοτοκον σεμεγαλυνοο

μεεν

Χοτι εποιησε μοι μεγαλεια

οδυνατος και Αγιον το ονο

μα αυτου και το ελεος αυτου εις

γενεαν και γενεαν τοις φοβουμενοις αυ

τον

Την τιμιωτεεραν των Χερουβιμ

και ενδοκοτεραν ασυγκριτως των Σερα

φειμ ^Δ την α δι α φθo ο ρως Θε ο ον Λο ο γον

τε κου ου σαν ^β την ον τως Θε ο το κον Σε με

γα λυ υ νο με εν ^β

^χ **Ε** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι

αυ του ^Δ δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα ^χ

νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των ^Δ

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ

και εν δο κο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ ^Δ την α δι α φθo ο ρως Θε ο ον Λο ο γον

τε κου ου σαν ^β την ον τως Θε ο το κον Σε με

γα λυ υ νο με εν ^β

^χ **Κ** α θει λε δυ να στας α πο θρο νων ^Δ και

υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε νε πλη

σεν α γα θων και πλου τουν τας ε ζα πε στει λε

κε νους

Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βειμ

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ

την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν

την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα α λυ

υ νο ο με εν

Αν τε λα βε το Ι σρα ηλ παι δος αυ

του μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα

λη σε προς τους πα τε ρας η μων τω Α

βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε ω ως αι ω

νοϛ

Δ

Την τιμιωτε εραν των Χερου βειμ

και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σερα φειμ

την αδιαφορως Θεον Λογον τεκουσαν

την οντως Θεοτοοκον σεμεγααλυυ

νοομεεν

β

ᾠδὴ Θ' Εἰρμὸς

Απορει παασα γλωσσα ευφημειν προ

ος αξιαν ιλιγγια δενους και υπερκο

σμιος υμνειν σε Θεεοτοκε ομως αγα

θη υπαρχουσα την πιστιν δεχου και

γαρ τον ποθον οιδας τον ενθεον υμων συ

γαρ Χρι στι α νω ω ω ν ει προ στα τις σε

με γα λυ νο ο με εν

Α ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι ζειν

σε την Θε ε ο το κον την α ει μα κα

ρι στον και πα να μω μη τον και μη τε ρα

του Θε ου η μων την τι μι ω τε ε ραν

τω Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι

τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ο ρως Θε ον

Λο γο ον τε κου σαν την ο ον τως Θε ο το

ο ο κον σε με γα λυ υ νο με ε εν

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος ᾠή Γα $\overline{\lambda}$

π.Κ.Παπαγιάννη

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Μνη μνην τε λουν τες πα αν των των κοι μη
 θεν των εν Χρι στω και τε λευ ται ας η
 με ε ρας μνη μνην ποι η η σω μεν πι
 στοι υ περ η μων τε ε κα κει ει νων Χρι
 στον α ει δυ σω πουν τες

Θεοτοκίον, τὸ ὅμοιον·

Ο γλυ κα σμος των Αγ γε ε λων των των
 θλι βο με ε νων η χα ρα Χρι στι α
 νων η προ στα α τις Παρ θε νε Μη τη
 ηρ Κυ ρι ου αν τι λα βου μου ου και ρυ
 υ υ σαι των αι ω νι ω ω ν βα σα νων

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἦχος λ π̣ Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Π α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον αι

νει ει ει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα

νων αι νει τε αυ τον εν τοι οις υ ψι στοις +

σοι πρε πει υ μνος τω Θε ω

α ι νει τε αυ τον παν τες οι Αγ γε λοι αυ

του αι νει ει ει τε αυ τον πασαι αι

δυ να μεις αυ του σοι πρε πει υ μνος τω Θε

ω

Σπικηρά Προσόμοια

π.Κ.Παπαγιάννη

Ἡ ἀπεγνωσμένη

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα

το πληθος της με γαλωσυ νης αυτου Δ

Φοβερον το τελος του θανατου ν και

φρικτη ηκρισις η του Δεσποτου ν το πυργαρ

το ασβεστονηυ τρεπισται αι εκεισε θ σκω

ληξα κοιμητος κολαζων και βρυγμος των ο

δοντων Δ σκοτος ε ζωτερον υπαρχει και

αιωνιιαδικη θ διο ο οκραζω

μεν προς τον Σωτηρα Δ ους εξελεξω εκ των

προσκαιρων αναπαυσον δια το μεεγα

σου ελεος θ

Χαινειτε αυτον εν ηχωσαλπιγγος Δ

αινειτε αυτον εν ψαλτηριω και αικι

ⲛⲓⲣⲁ

Ἰα ρα

ⲁ

Ⲡⲓⲁⲛ ⲧⲉⲥ ⲟⲓ ⲧⲱ ⲃⲓ ⲓ ⲱ ⲡⲣⲟ ⲥⲧⲉ ⲧⲉ ⲧⲉ ⲕⲟ ⲧⲉⲥ ⲁⲩⲱ ⲉⲩⲱ

ⲧⲉ ⲉⲛ ⲧⲟⲓⲥ ⲧⲁ ⲁ ⲫⲟⲓⲥ ⲉ ⲗⲉ ⲥⲧⲉ ⲕⲟ ⲧⲉⲥ ⲉⲅ ⲕⲩ

ⲫⲥⲁ ⲧⲉ ⲓ ⲃⲉ ⲧⲉ ⲧⲟⲩ ⲕⲟ ⲥⲙⲟⲩ ⲧⲉ ⲧⲉ ⲛⲁ ⲡⲁ ⲧⲉⲛ

ⲡⲟⲩ ⲛⲩⲛ ⲧⲟⲩ ⲥⲱ ⲙⲁ ⲧⲟⲥ ⲧⲟ ⲕⲁⲗ ⲗⲟⲥ ⲕⲁⲓ ⲛⲉ ⲃⲟ ⲗⲁ

ⲁ ⲧⲟⲩ ⲡⲗⲟⲩ ⲧⲟⲩ ⲡⲟⲩ ⲃⲉ ⲛⲉ ⲉ ⲡⲁⲣ ⲥⲓⲥ ⲧⲟⲩ ⲃⲓ

ⲓ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲟⲩ ⲧⲱⲥ ⲙⲁ ⲧⲁⲓ ⲁⲓ ⲁ ⲡⲁⲛ ⲧⲁ ⲃⲓ ⲃⲓ ⲟ ⲟ

ⲟ ⲕⲣⲁ ⲗⲱ ⲙⲉⲛ ⲡⲣⲟⲥ ⲧⲟⲩ ⲥⲱ ⲧⲉ ⲣⲁ ⲟⲩⲥ ⲉ ⲗⲉ ⲗⲉ

ⲗⲱ ⲉⲕ ⲧⲱⲛ ⲡⲣⲟ ⲥⲕⲁⲓ ⲣⲱⲛ ⲁ ⲛⲁ ⲡⲁⲩ ⲟⲩⲛ ⲃⲓ ⲁ ⲧⲟ

ⲙⲉ ⲅⲁ ⲥⲟⲩ ⲉ ⲗⲉ ⲟ ⲟⲥ

Ⲡⲓ ⲛⲉⲓ ⲧⲉ ⲁⲩ ⲧⲟⲩ ⲉⲛ ⲧⲩ ⲙⲡⲁ ⲛⲱ ⲕⲁⲓ ⲕⲟ

ⲣⲱ ⲁⲓ ⲛⲉⲓ ⲧⲉ ⲁⲩ ⲧⲟⲩ ⲉⲛ ⲕⲟⲣ ⲃⲁⲓ ⲕⲁⲓ

αι ορ γα νω

Δ

Νυν ε πι τον τα φον ο ε πι θρο νου νυν ο εν

πορ φυ υ ρα φθο ραν υ πε δυ ουκ ε τι εν

θρο νω γαρ αλλ' εν μνη μα α τι κει ται ι δε

εξ ε λι πε εις τε λος το βα σι λει ει ον κρα

τος ι δε ως ο ναρ των αν θρω πων πα ρο

δευ ει ει ο βι ος δι ο ο κρα ζω μεν προς τον

Σω τη ρα ους εξ ε λε ζω εκ των προσ και ρων

α να παυ σον δι α το με γα σου ε λε

ο ος

β

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα

λαγ μου πασα πνο η αι νε σα α τω τον

Kυ ρι ον

Π αν τας τους εν θε εν δε με τα τε θεν τας

ε πι αι ω νι ι ου ζω ης ελ πι δι και

βι ον αλ λα ζαν τας παν τοι ω σω ω τερ τροπω

πα σαν κα τα στα σιν και γε νος και η λι

κι ι αν πα σαν αν δρας ο μου τε και γυ ναι

κας και αρ τι το ο κα βρε φη ως φι λα αν

θρω πος εν κολ ποις τα ζον του Α βρα αμ τε και

εν το ποις α νε σε ως δι α το με ε γα

σου ε λε ο ος

ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Ἦχος Διὰ λ

π.Κ.Παπαγιάννη

Δο ο ο ζα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω

και Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

ω ς α α α αν θος μα α ραι αι νε ε

ται αι και ως ο ο ναρ πα ρε ε ερ χε

ται και δι α λυ υ ε ε ε ται πα ας α α

αν θρω ω ω ω προς πα λι ιν δε η χου ου

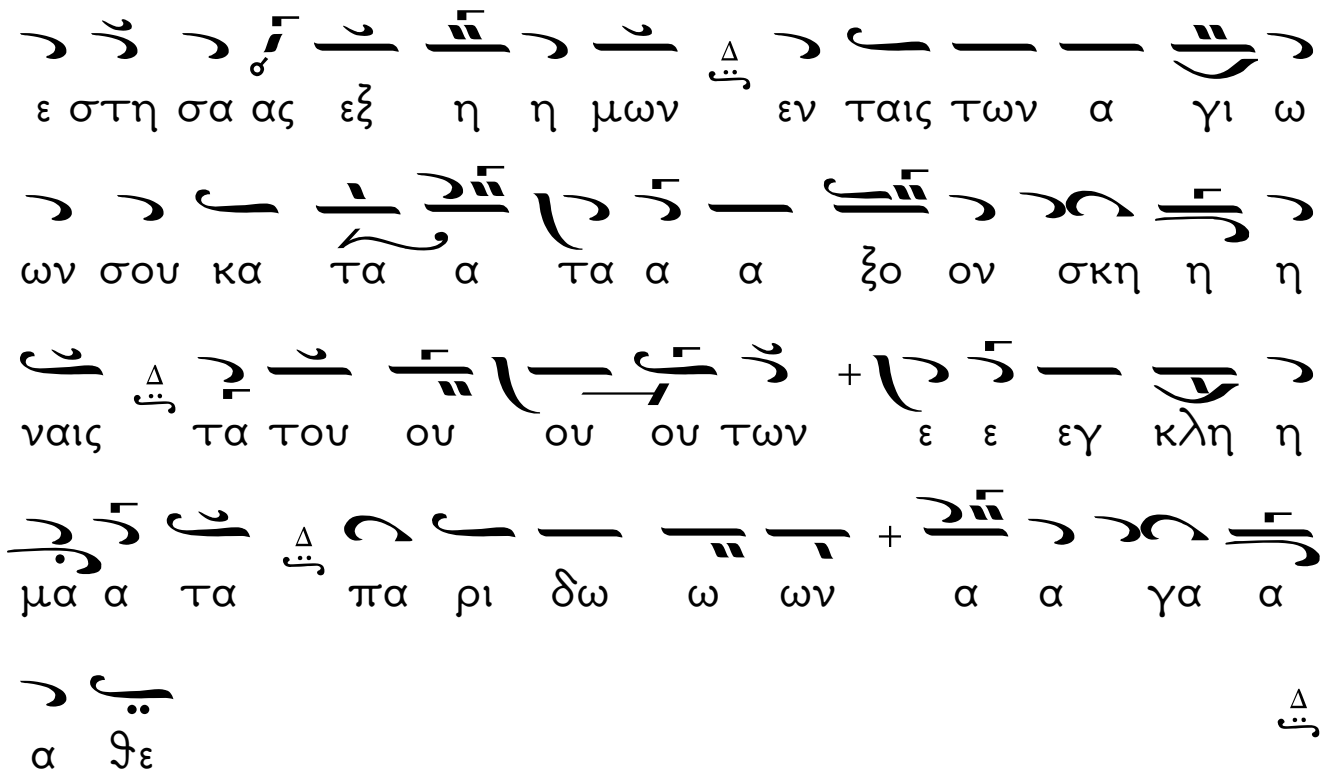
σης της σα α αλ πιγ γος νε κροι οι ως εν

συσ σει ει ει σμω παν τες α α να στη

η η σο ο ο ον ται προς την σην υ πα αν

τη η σιν Χρι στε ε ε ε ε ο ο Θε ε ε

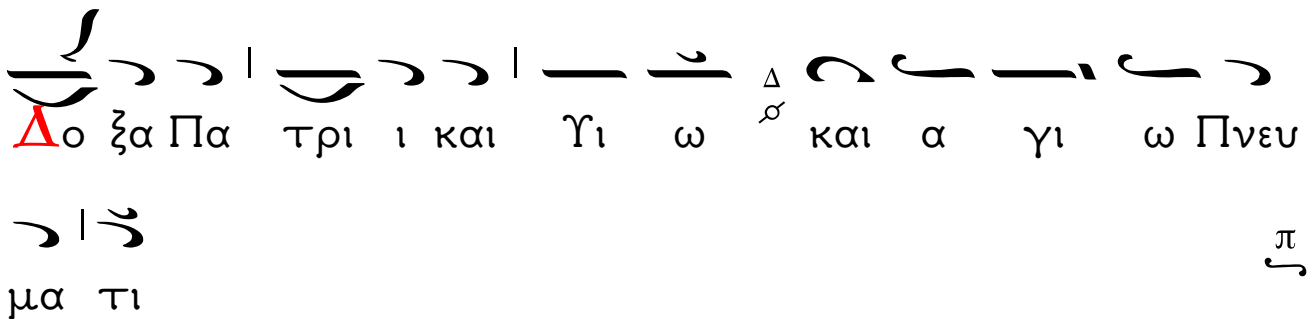
ος το ο τε ε Δε ε σπο ο τα ους με τε

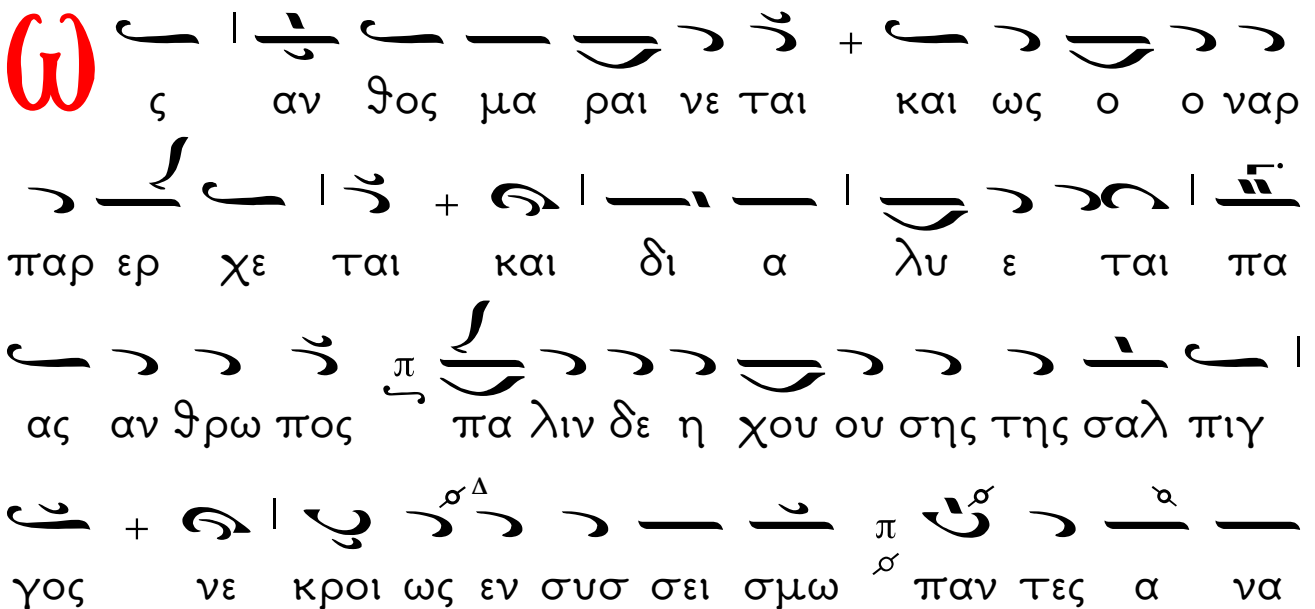
 ε σ τ η σ α α ς ε ζ η η μ ω ν εν τ αι ς τ ω ν α γ ι ω
 ω ν σ ο υ κ α τ α α τ α α α ζ ο ο ν σ κ η η η
 ν αι ς τ α τ ο υ ο υ ο υ ο υ τ ω ν ε ε ε γ κ λ η η
 μ α α τ α πα ρ ι δ ω ω ν α α γ α α
 α ϑ ε

Τὸ αὐτὸ εἰς Εἰρμολογικὸν μέλος

Ἦχος Πα

 Δ ο ζ α Πα τ ρ ι και γ ι ω και α γ ι ω Π νευ
 μα τι

 Ω ς αν θ ρ ο ς μα ρ αι νε τ αι και ω ς ο ο να ρ
 πα ρ ε ρ χ ε τ αι και δι α λ υ ε τ αι πα
 α ς αν θ ρ ω π ο ς πα λ ιν δε η χ ο υ ο υ σ η ς τ η ς σα λ π ι γ
 γ ο ς νε κ ρ ο ι ω ς εν σ υ σ σ ει σ μ ω παν τ ε ς α να

 στη σο ον ται προς την σην υ παν τη σιν Χρι στε ο Θε

 ος π το τε Δε σπο ο τα ον με τε στη σας εξ η

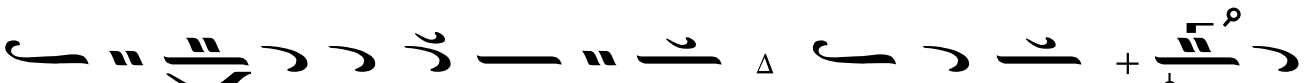

 μων εν ταις των α γι ων σου κα τα τα ζον σκη

 ναις το πνευ μα του σου δου λου Χρι στε

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ

Ἦχος πλ' Πα

π.Κ.Παπαγιάννη

Και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι

 ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α α μην

Ευ ει ει ο Θε ος η η μων ο εν σο

 φι α α τα α πα α αν τα δη μι ουρ γω ω

 ων και αι πλη η η ρων προ φη τας εξ α

 πε στει ει λα α ας Χρι ι στε προ φη τευσαι

 σου ου τη η ην πα α α ρου ου σι ι ι αν

και α πο ο στο ο ο λου ους κη ρυ υ ζαι αι

σου ου τα με γα λει ει ει ει α και οι

μεν προ ε φη τευ σαν την ε ε ε λε ευ σι

ι ιν σου οι δε τω βα πτι σμα α τι ε φω

ω ω τι σα αν τα ε ε ε ε θνη μαρ τυ

ρες δε ε ε πα α θο ο ον τεσ ε τυ χον ω

ων περ ε πο ο ο ο ο θου ουν και πρε σβευ

ει ει σοι ο χο ρος των αμ φο τε ε ε ρων συν τη

τε κου ου ου ση η η η σε α να α παυ

σον ο θε ε ος ψυ χας α ας προ ο οσ ε ε

λα α α βου και η μας κα τα ζι ω ω

σον της βα σι λει ει ει α α α ας σου

ο σταυρον υ υ πο ο ο μει ει ει να ας κ

δι ε με ε τον κα τα κρι ι τον ο λυ τρω τη ης

μου και Θε ο ο ο ο ος Δ ρ

Τὸ αὐτὸ εἰς Εἰρμολογικὸν μέλος

Ἦχος λ π̄ Βου χ̄

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην β

υ ει ο Θε ος η μων ο εν σο φι α τα

παν τα δη μι ουρ γων και πλη ρων Προ φη η

τας ε ζα πε στει λας Χρι στε προ φη τευσαι

σου την πα ρου σι αν και Α πο στο ο λους ζ'

κη ρυ ζαι σου τα με γα λει α και οι μεν

προ ε φη τευσαν την ε ε λευ σιν σου οι δε

τω βα πτι σμα τι ε φω τι σα αν τα ε θνη
 μαρ τυ ρες δε ε τυ χον ων περ ε πο ο θουν
 και πρεσβευ ει σοι ο χο ρος των αμ φο τε ρων
 συν τη τε κου ση σε α να παυ σον Κυ ρι
 ε ψυ χας ας προ ο σε λα α α α βου ου
 και η μα α ας κα τα ξι ω σον της βα
 σι λει α ας σου ο Σταυ ρον υ πο μει νας
 δι ε με ε ε τον κα τα κρι ι τον
 ο λυ τρω της μου και Θε ο ο ος

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία μικρή (χῦμα)

* Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

* Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

* Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

* Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

* Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

* Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

* Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

* Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

* Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδασόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

* Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

- * Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.
- * Καταζίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
- * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
- * Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
- * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.
- * Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
- * Εὐλογητὸς εἶ, Ἁγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
- * Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.
- * Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἐσθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν...

Παράσχου Κύριε. (μετά ἀπό κάθε δέηση).....

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν... Ἀμήν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Σπικηρὰ Προσόμοια, Θεοφάνους

Ἦχος π̄ Δῑ

π.Κ.Παπαγιάννη

Ὅλην ἀποθέμενοι

Musical notation for the hymn, consisting of a series of notes and rests on a staff, with the Greek text written below. The text is:

 χων α κα τα λη πτον την εις η μας

 ευ σπλαγ χνι αν και πη γην α κε νω τον θε

 ι κης χρη στο τη τος πο λυ ε λε ε τους προς

 σε ε δε σπο τα με τα βε βη κο ο τας εν

 γη η ζων των κα τα σκη νω σον εις τα σκη νω

 μα τα τα α γα πη τα και πο θου με να κα

 τα σχε σιν δω ρου με νος την δι η νε κω ως

δι α με νου σαν ^ν συ γαρ υ περ πα αν των εξ ε

χε ασ το αι μα σου Χρι στε ^Δ και ζω η φο ρω

τι μη μα τι κο σμον ε ζη γο ρα σα ας ^β

Στίχος: Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

^Δ **Ν**ε κρω σιν υ πε μει νας ζω ο ποι ον

ε κου σι ως ^Δ και ζω ην ε πη γα σας και

τρυ φην α ι δι ον πι στοις δε δω κας ^β θε ι

κη η Δε σπο τα ε ευ σπλαγ χνι α μο νε παν

οι κτιρ μον α να μαρ τη τε ^σ εν η δε ο με

θα τους κε κοι μη με νους κα τα τα ζον ελ πι δι

α να στα σε ως ^Δ λυ σιν των πται σμα α των δω ρου

με νος ^ν ι να δι α πα αν των υ μνη ται σου

το ο νο μα Χρι στε και σε σω σμε νοι δο

ξα ζω μεν την φι λαν θρω πι α αν σου ου

Στίχος: Αί ψυχαι αὐτῶν, ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

των των κυ ρι ευ ον τα θε αρ χι

κη ε ζου σι α και νε κρων δε σπο ζον τα

σε Χρι στε γι νω ω σκον τες ι κε τευ ο μεν τους

πι στου ους δου λους σου τους προς σε τον μο ο

νον ευ ερ γε ε την εκ δη μη σαν τας αυ

τος α να παυ σον συν τοις εκ λε κτοι οις σου φι λαν

θρω πε εν το ποις α να ψυ ζε ως εν ταις των

α γι ι ων λαμ προ τη σι θε λη της ε λε ε

ους υ παρ χεις γαρ και σω ζεις ως Θε ος ους

κατ' ει κο να σου ε πλα σας μο νε πο λυ ε
 λε ε ε ε

ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ ΑΠΟΣΤΙΧΩΝ

Ἦχος π̣ Πά χ

π.Κ.Παπαγιάννη

ω ε ε Δο ο ο ζα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι
 ω και Α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

α λ γος τω Α δαμ ε χρη μα τι ι σεν

η του ζυ λου α πο ο γε ευ σις πα

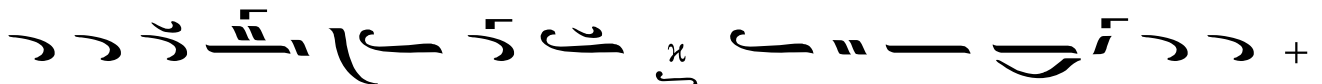
λαι αι ε ε εν Ε ε δεμ ο τε ο φις ι

ον ε ε εξ η ρε ευ ζα α α α το δι αυ

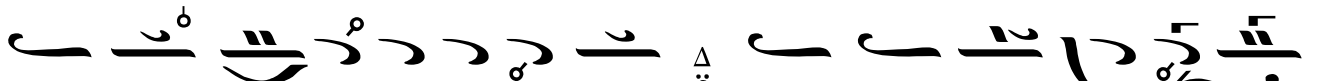
του γαρ εισ ηλ θεν ο θα α α να α α α

α α τος παγ γε νη κα τε σθι ι ω ω ων

τον α αν θρω ω ω ω πον αλλ ελ θων ο

 ο ο Δε σπο ο ο της κα α θει ει ει ει λε +

 τον δρα α κο ο ο ον τα και α να α α α

 στα α α α σιν η μι ιν ε ε ε δω ρη η

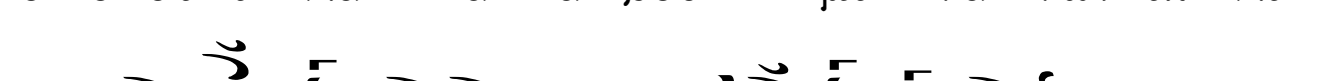
 σα α α α το προς αυ το ον ουν βο η

 σω ω μεν φει σαι Σω ω τηρ και ου ους προ

 ο ο σε ε λα α α βου με τα των εκ λε

 κτω ων σου ου α να α α πα α α αυ σον

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ

Ἦχος π̄ Δῑ

π.Κ.Παπαγιάννη

Ὅλην ἀποθέμενοι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

 α μην

Ω θης εν δι αι τη μα θε ο πρε πεις

Πα να γι α και Θε ον ε χω ρη σας και Θε
 ον ε γε εν νη σας α πει ρο γα με εν δυ σι ι
 φυ σε σιν εν δυ σιν ου σι ι αις εν μι α
 α τη υ πο στα σει δε αυ τον ι κε τευ ε τον
 μο νο γε νη η και πρω το το κον τον σε
 παρ θε νον α μω μον και με τα τον το κον φυ λα
 ζαν τα ψυ χας α να πα αυ σαι των πι στει
 κοι μη θεν των εν φω τι εν α κη ρα τω
 φαιδρο τη τι και μα κα ρι ο τη τι ι ι

Ἄγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί Σου, ὕψιστε· τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός Σου καὶ τὴν ἀλήθειάν Σου κατὰ νύκτα.

Τρισάγιον

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος λ̣ ρ̣

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως παν τα οι
 κο νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων
 μο νε δη μι ουρ γε α να παυ σον Κυ ρι ε
 τας ψυ χας τω ων δου λων σου εν σοι γαρ την
 ελ πι δα α νε θεν το τω ποι η τη και
 πλα στη και Θε ε ω η μων

Δόξα.. Καί νῦν...

Ε και τει χος και λι με να ε χο μεν και
 πρε σβυν ευ προσ δε κτον προς ον ε τε κες Θε
 ον Θε ο το ο κε α νυμ φευ τε των πι στων η
 σω τη ρι ι α α α α

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ νη

^{λ̣} ^N
^ν
Α μ̣ η̣ ν̣ ρ̣ η̣

1. **Κ** ^N ^Π ^Δ ^N
 υ ρ ι ε ε λ ε ε η σ ο ν ν ρ̣ η̣

2. **Κ** ^N ^Δ ^N
 υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν β λ̣

3. **Κ** ^Δ ^N
 υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν ρ̣ Δ̣

4. **Κ** ^Π ^N ^Δ ^N
 υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η η σ ο ν Δ̣ ρ̣ η̣

5. **Κ** ^Π ^N ^Δ ^N
 υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν β λ̣

6. **Κ** ^Δ ^N
 υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν ν ρ̣ η̣

7. **Κ** ^N ^Γ ^N
 υ ρ ι ε ε ε λ ε η σ ο ν Δ̣ ρ̣ η̣

8. **Κ**^Π υ ρ ι ε ε ε λε η σ ο ν β
λ

9. **Κ**^Δ υ ρ ι ε ε λε η σ ο ν Δ
λ

10. **Κ**^Δ υ ρ ι ε ε λε ε η σ ο ν Γ
λ

11. **Κ**^Ν υ ρ ι ε ε λε ε η σ ο ν Π
λ

12. **Κ**^Π υ ρ ι ε ε λε ε η σ ο ν Δ
λ

Υ^Μ περ Α γι α Θε ο το κε σω ω
 σ ο ν η μ ας Ν
λ

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Α΄**Ἦχος β΄**

στίχ. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

στίχ. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

στίχ. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Β΄**Ἦχος πλ.α΄**

στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

στίχ. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

στίχ. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα

ἡμερῶν.

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

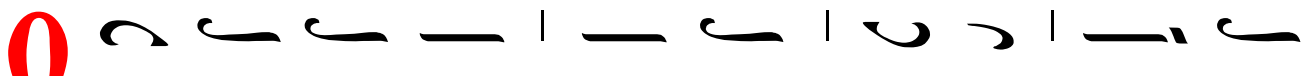
Ὁ Μονογενὴς

Ἦχος Δι

 Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

 Πνευματι και νυν και αι και εις τους

 αι ωνας των αι ωνων α μην

 Μο νο γε νης Υιο και Λο γος

 του Θε ου α θνα να τος υ πα α αρ αρ χων

 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με

 τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη ναι

 εκ της α γι ας Θε ο το κου και αι παρ

 θε νου Μα ρι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη σας

 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θνα να

τω θ̄α να τον πα τη σας εις ων της Α γι
 ας Τρι α δος συν δο ζα ζο ο με νος τω Πα
 τρι και τω Α γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα
 α ας

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Γ'

Ἦχος β'

στίχ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς, γιὰ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ.

Σῶσον ἡμᾶς, γιὰ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός...

στίχ. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς, γιὰ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός...

(εἴσοδος τοῦ Εὐαγγελίου)

στίχ. Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.

Σῶσον ἡμᾶς, γιὰ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος λ̣ ρ̣ ᾠ̣

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως παν τα οι
 κο νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων
 μο νε δη μι ουρ γε α να παυ σον Κυ ρι ε
 τας ψυ χας τω ων δου λων σου εν σοι γαρ την
 ελ πι δα α νε θεν το τω ποι η τη και
 πλα στη και Θε ε ω η μων

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

Ἦχος λ̣ ρ̣ ᾠ̣ Νη Γα ρ̣

π.Κ.Παπαγιάννη

Μ ε τα των α γι ων α να παυ σον Χρι
 στε τας ψυ χας τω ων δου λων σου εν θα ουκ
 ε στι πο νος ου λυ πη ου στε ναγ μος αλ

Κοινωνικὸν σύντομον

Ἦχος λ̣ π̣ Πα̣ λ̣

π.Κ.Παπαγιάννη

Μ α κα ρι ι οι ους εξ ε λε ε ε ε ζω και
 προσ ε λα α βου Κυ υ ρι ι ι ε και
 το μνη μο συ υ νον α αυ των εις γε νε α
 αν και αι γε νε ε α αν Αλ λη λου ου ι ι ι
 ι α

Ἀντὶ τοῦ "Εἶδωμεν τὸ φῶς"

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πωσ παν τα οι
 κο νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων
 μο νε δη μι ουρ γε α να παυ σον Κυ ρι ε
 τας ψυ χας τω ων δου λων σου εν σοι γαρ την
 ελ πι δα α νε θεν το τω ποι η τη και

ΠΛΗΡΩΘΗΤΩ ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΗΜΩΝ

Στίχος. Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον·

Ἦχος π̣ᾠ̣ ρ̣

Ι. Μ. Σίμωνος Πέτρας

^Κ
Π λη ρω θη τω το στο ο μα η μων αι νε
^Δ ^Κ ^Δ ^Κ
 σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη σω μεν την
^Δ ^Κ
 δο ζαν σου ο τι η ζι ω σας η μας με τα
^Κ ^Δ ^Κ ^Δ ^Κ
 σχειν των α γι ων μυ στη ρι ων σου στη ρι ζον
^Δ ^Κ
 η μας εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
^Δ ^Κ ^Κ
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου Αλ
^Δ ^Κ ^Δ
 λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη λου
^Κ
 ι α α α

κ
ρ